

**PROVINCIAAL BLAD
VAN LIMBURG
2005/9**

Gedeputeerde Staten van Limburg

maken ter voldoening aan het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en de Provinciewet bekend dat zij in hun vergadering van 1 februari 2005 hebben vastgesteld:

de Beleidsnotitie Huisvesting Buitenlandse Werknemers

De Beleidsnotitie Huisvesting Buitenlandse Werknemers biedt een kader waarbinnen gemeentes in Noord- en Midden-Limburg ruimte wordt geboden voor een eigen beleidsinvulling welke op haar beurt weer vertaald zal worden in het bestemmingsplan. Uitgangspunt is dat er minimaal een basisniveau aan huisvestingsvoorzieningen wordt geboden zonder dat dit ten koste gaat van de landschappelijke omgeving. Het beleidskader is opgebouwd rondom de drie hoofdpijlers:

- Structurele huisvesting ten behoeve van buitenlandse werknemers;
- Tijdelijke huisvesting ten behoeve van buitenlandse werknemers;
- Afschaffing regeling tijdelijke huisvesting buitenlandse werknemers.

De tekst van het beleidskader kunt u terugvinden op de provinciale website:
www.limburg.nl/ruimte.

Voor een papieren exemplaar kunt u contact opnemen met de provinciale bibliotheek (tel. 043-389 7382).

Voor inhoudelijke informatie kunt u contact opnemen met de heer A. Dohmen van de Provincie Limburg Afdeling Ruimtelijke Ontwikkeling (tel. 043-389 7387).

Beleidsnotitie Huisvesting Buitenlandse Werknemers

Aanleiding

Sinds meerdere jaren verblijven in Noord-Limburg het hele jaar door buitenlandse werknemers. Aanvankelijk waren deze nieuwe gastarbeiders voornamelijk werkzaam in de agrarische sector, maar ook de andere sectoren waaronder de industrie doen in toenemende mate een beroep op de inzet van deze mensen.

Met betrekking tot de huisvesting van deze buitenlandse werknemers worden in de regio Noord-Limburg regelmatig problemen gesignaleerd:

- Er is een tekort aan huisvestingsmogelijkheden;
- De beschikbare huisvesting is op dit moment slecht.

Velen hebben zich in het verleden met deze huisvestingsproblematiek bezig gehouden, doch dit heeft niet tot afdoende oplossingen geleid, met name ook vanwege de

complexiteit van de problematiek: illegale tewerkstelling, ontoereikende huisvestingsmogelijkheden en onvoldoende handhaving.

De omvang van de problematiek en met name de erbarmelijke huisvesting in een aantal situaties, gekoppeld aan haar eigen verantwoordelijkheid is deze voor de gemeente Horst aan de Maas mede reden geweest een externe en onafhankelijke "Adviescommissie huisvesting buitenlandse werknemers" in te stellen van deskundigen met een brede maatschappelijke achtergrond. Deze commissie heeft op 21 december 2001 haar eindadvies onder de titel 'Legale arbeid: adequate handhaving en goede huisvesting' uitgebracht.

Dit advies bevat de volgende hoofdpunten:

- * Gemeenten dienen ten volle de eigen verantwoordelijkheid te nemen inzake naleving en handhaving van wetgeving en voorschriften op de terreinen huisvesting en ruimtelijke ordening.
- * Gemeenten dienen het initiatief te nemen tot het opstellen van een convenant met andere handhavingpartners met als doel illegale tewerkstelling consequent aan te pakken.
- * Gemeenten nemen het initiatief om met alle betrokkenen voor de hier legaal tewerkgestelde buitenlandse werknemers nieuwe huisvestingsmogelijkheden te (laten) realiseren.

In de loop van 2002 is het draagvlak voor het project sterk verbreed. De gemeenten Bergen, Gennep, Horst aan de Maas, Meerlo-Wanssum, Mook en Middelaar, Sevenum en Venray alsmede de Politieregio Limburg Noord en het Openbaar Ministerie arrondissement Roermond hebben het project 'Werk en huisvesting buitenlandse werknemers in Noord-Limburg' ingericht. Via de deelprojecten Huisvesting en Handhaving zijn organisaties als Wonen Noord Limburg, LLTB, LWV, Alles voor Groene Arbeid, de Arbeidsinspectie, de vreemdelingenpolitie, de Uitvoeringsinstelling Werknemersverzekeringen (UWV), de GGD Noord- en Midden-Limburg én het Servicepunt Handhaving alsmede enkele bedrijven gaan participeren in het project. Vanaf de tweede helft van 2002 discussiëren de provincie Limburg en de VROM-Inspectie Zuid vanuit een positieve grondhouding mee over de oplossingsrichtingen. De handhavende instanties onder de bovengenoemde samenwerkende partijen hebben in december 2002 een handhavingconvenant gesloten.

In 2003 is de kring van gemeenten uitgebreid: Arcen en Velden én Helden hebben zich aangesloten en de 22 gemeenten uit de regio Samenwerkingsverband Regio Eindhoven hebben een analoog project opgezet, waarmee vanuit Noord-Limburg nauw wordt samengewerkt.

Eind 2003 heeft de werkgroep project Werk en Huisvesting Buitenlandse Werknemers haar zelf ontwikkelde beleidskader en bestemmingsplanregeling aangeboden aan de PCGP ter behandeling in de vergadering van 5 november 2003. De PCGP heeft destijds aangegeven in te kunnen stemmen met de regeling voor de tijdelijke huisvesting van seizoensgebonden agrarische werknemers, mits de noodzaak van een goede landschappelijke inpassing aan de voorschriften wordt toegevoegd. Met betrekking tot de regeling inzake de structurele huisvesting van (niet) seizoensgebonden werknemers achtte de commissie het prematuur om in de toen geldende omstandigheden over de voorgestelde regeling een positief advies uit te brengen. Zij gaf aan bereid te zijn om positief over oplossingen mee te willen denken nadat uit onderzoek de aard en omvang van de problematiek inzichtelijk is gemaakt en de noodzaak is aangetoond om te komen tot verruiming van mogelijkheden voor huisvesting die zich verder uitstrekken dan alleen tot de bebouwde kom.

Bij besluit van 9 maart 2004 heeft het college van GS ingestemd met het verlenen van de onderzoeksopdracht aan Ecorys Research and Consulting voor het maken van prognoses voor de ontwikkeling van seizoensarbeid in Noord- en Midden-Limburg. De resultaten van dit onderzoek zijn in augustus 2004 opgeleverd.

Resultaten onderzoek 'prognoses voor de ontwikkeling van seizoensarbeid in Noord- en Midden-Limburg'.

Behalve de agrarische sector hebben meerdere sectoren te maken met het fenomeen buitenlandse seizoensarbeiders. Het gaat hier om personen, afkomstig uit de EU of niet EU-landen, die tijdelijk werk verrichten in Nederland en daarvoor ook een werkvergunning krijgen. De betreffende buitenlandse werknemer vertrekt na afloop van het arbeidscontract weer naar het land van herkomst. Hij vestigt zich dus niet hier, maar heeft wel woonruimte nodig gedurende de tijd dat hij hier werkt. De omvang van het contingent buitenlandse werknemers fluctueert zowel binnen de diverse sectoren als de perioden van het jaar.

Onder leiding van de gemeente Horst aan de Maas is in 2002 een integraal project gestart dat een aantal problemen in het kader van buitenlandse seizoensarbeid probeert op te lossen.

In dat kader is vanuit arbeidsmarktbeleid medewerking toegezegd voor een arbeidsmarktonderzoek naar de kwantitatieve prognoses op het gebied van vraag en aanbod in relatie tot buitenlandse seizoensarbeid.

Het onderzoek heeft zich toegespitst op zowel de agrarische- als de bouwsector. Verder zijn per sector drie scenario's uitgewerkt waar vervolgens een rekenmodel op is losgelaten. De scenario's betreffen de basissituatie, één situatie waarbij de economische groei binnen de sector onder druk staat en één situatie waarbij de regelgeving wordt versoepeld maar de handhaving verscherpt.

De uitkomsten van de prognoses laten voor de agrarische sector zien dat de buitenlandse seizoensarbeid volgens het negatieve scenario pas op langere termijn in omvang zal afnemen (van ca. 2000 naar 1.700). Volgens het scenario van versoepelde regelgeving zal de omvang op termijn verdubbelen (van ca. 2.200 naar 4.500).

Voor de bouw liggen niet alleen de cijfers anders maar ook de structuur van de seizoensarbeid (veel minder plaatsgebonden) is afwijkend ten opzichte van de agrarische sector.

De prognose uitkomsten voor de bouwsector laten zien dat volgens het negatieve scenario er toch een groei van de omvang zal zijn. Alleen gaat het hier om een zeer beperkte omvang: nu 40 naar 50 op termijn. Volgens het scenario van de versoepelde regelgeving, maar wel striktere handhaving, wordt evenals bij de agrarische sector een verdubbeling van de omvang gezien. Wederom betreft het hier aantallen die beperkt zijn: van 90 naar 180.

Een meer algemene conclusie van het onderzoek is dat zolang er vraag is naar seizoensarbeiders er zeker vraag zal zijn naar buitenlandse seizoensarbeiders. Dit wordt door de sterke vergrijzing van de Limburgse beroepsbevolking in de hand gewerkt.

De uitkomsten van de vergelijking van de beloningssystemen in Noord – en Midden Limburg en het aangrenzend deel van Duitsland geven aan dat de seizoensarbeidskrachten in de agrarische sector in Duitsland goedkoper zijn. Wellicht ook daardoor is het aandeel seizoensarbeiders in Duitsland aanzienlijk groter dan in Nederland. Dit is niet iets van de laatste jaren, maar min of meer historisch van aard. Voor de bouwsector blijkt het moeilijk om een beloningsvergelijking te maken. De beloning van arbeiders in de bouw is sterker aan een functieniveau gekoppeld en daar komt bij dat in Duitsland regionale beloningsverschillen bestaan.

Het onderzoeksbureau plaatst bij het onderzoek de kanttekening dat het aantal seizoensarbeiders dat in het rapport wordt genoemd kan afwijken van het totaal aantal buitenlandse werknemers in de regio. Hiervoor worden drie redenen genoemd: Illegale arbeid: deze laat zich per definitie moeilijk in kaart brengen, maar er zijn grove schattingen bekend die getallen laten zien van 5.000 personen in de regio Noord- en Midden Limburg;

De niet-seizoensarbeiders: het CPB komt evenwel tot de conclusie dat de permanente arbeidsmigratie slechts van beperkte omvang zal zijn. Ook zal dit geen jaarlijks terugkerend gegeven zijn;

Andere sectoren: ook in andere sectoren is sprake van seizoensarbeid. In de horeca wordt deze geschat op 370 personen (inclusief binnenlandse seizoensarbeid) en in de logistiek geldt een vergelijkbaar aantal.

Conclusie

De resultaten van het onderzoek naar de ontwikkelingen in de agrarische sector geven aan dat de huidige trend van de behoefte aan en de inzet van buitenlandse seizoensarbeiders zich de komende jaren zal handhaven. Afhankelijk van de ontwikkelingen rond regelgeving en handhaving kan de groei evenwel aanzienlijk zijn (verdubbeling in 2013 van het huidige aantal).

Voor de bouwsector zijn de onderzoeksresultaten iets minder pregnant. Dit komt mede door de summier aanwezige informatiebronnen alsmede door de compleet andere vorm van seizoensarbeid in de bouw (niet streekgebonden). Met name de omvang van de seizoensarbeid in deze sector is beduidend kleiner in vergelijking met de agrarische sector. Aan de hand van de voorliggende beleidsnotitie wordt ingegaan op de mogelijkheden en beperkingen die aan de diverse oplossingen ten grondslag liggen. De notitie is voorgelegd aan de betrokken partijen in het proces om tot een integraal afgewogen oplossingsrichting te komen. De basis van deze notitie vormt de beleidsnotitie van de projectgroep Huisvesting Buitenlandse Werknemers.

Beleidsnotitie Huisvesting Buitenlandse Werknemers

1. Structurele huisvesting ten behoeve van buitenlandse werknemers

Voor wie

De te realiseren huisvesting is alleen bestemd voor buitenlandse werknemers, die hier op grond van een EU-paspoort of een tewerkstellingvergunning legaal werkzaam zijn. Aangezien dit steeds verschillende groepen mensen zijn (men gaat gemiddeld vijf keer per jaar een periode terug naar eigen land) komen deze werknemers niet in aanmerking voor de reguliere woningmarkt. De te realiseren huisvesting betreft dan ook aanvullende huisvesting bovenop reguliere woningcontingenten. Indien buitenlandse werknemers besluiten om hier permanent te verblijven, zijn zij aangewezen op de reguliere woningmarkt.

Uitgangspunt is voorts dat in een gemeente alleen werknemers worden gehuisvest, die werkzaam zijn in de eigen gemeente of in een gemeente in de regio.

Welke vormen van huisvesting en op welke plaatsen

Uitgangspunt bij elke huisvestingvorm is het vinden van een optimaal evenwicht tussen aantallen te huisvesten mensen en het maatschappelijke draagvlak van de locatie. Een essentieel onderdeel voor draagvlak is de aanwezigheid van adequaat beheer. Het beheer is een verantwoordelijkheid van de betreffende ondernemer. De overheid heeft hierin een toezichthoudende taak.

In het provinciaal beleidskader worden bewust geen concrete begrenzings aangegeven voor wat betreft aantallen bewoners, locaties of vierkante meters. Deze (nadere) invulling ligt bij de gemeente. Het beleidskader biedt een raamwerk waarbinnen de gemeentes hun eigen invulling aan kunnen geven. Een door de provincie aangereikte oplossing hoeft niet per definitie door de gemeente overgenomen te worden. Men kan het beleidskader dus wel beperken, maar niet verruimen.

Huisvestingsmogelijkheden per onderdeel

- Wooneenheden voor individuen in kernen.

- Nieuwbouw

Nieuwbouw van woningen binnen de kern(en) ten behoeve van de huisvesting van buitenlandse werknemers is ten alle tijden mogelijk. Feitelijk gaat het hier om reguliere woningbouw in de kern(en) waarvoor een contingent ter beschikking gesteld zal moeten worden.

- Bestaande bouw

Verhuur of verkoop van bestaande woningbouw binnen de kern(en) door particulieren of woningbouwverenigingen is eveneens ten alle tijden mogelijk.

- Logiesgebouwen in bestaande complexen, zoals kloosters, Asielzoekerscentra (AZC) en VAB's.

- Bestaande complexen

Voor bestaande complexen zoals bijvoorbeeld kloosters en asielzoekerscentra of daarmee gelijk te stellen bebouwing zoals bijvoorbeeld voormalige zorgcomplexen geldt de capaciteit waarvoor het gebouw van origine is ontworpen, mits overeenkomstig de geldende regelgeving. Er dienen in alle gevallen vooraf duidelijke afspraken vastgelegd te worden over het beheer tussen de gemeente en de verhuurder. Er mag geen sprake zijn van uitbreiding van de bestaande bebouwing. Als gevolg van het beoogde hergebruik mogen geen belemmeringen ontstaan voor de

omliggende functies. De betreffende bestemming dient gewijzigd te worden in een specifieke bestemming, bijvoorbeeld: 'Logiesgebouw buitenlandse werknemers'.

- Vrijkomende Agrarische Bebouwing (VAB)

Dergelijke complexen zouden bij voorkeur nabij de bestaande kernen gelegen moeten zijn en tevens aansluitend op een daartoe geschikte en berekende ontsluiting. Indien wordt gekozen voor een locatie die niet nabij de kern gelegen is dient er een degelijke onderbouwing gegeven te worden waarom hiervan wordt afgeweken. In eerste aanleg wordt er in verband met de beheersbaarheid gestreefd naar kleinschaligheid (maximaal 10 personen), vandaar dat de huisvestingsmogelijkheden beperkt blijven tot het hoofdgebouw. Met het hoofdgebouw wordt bedoeld de vrijstaande bedrijfswoning. Wanneer de bedrijfswoning constructief gezien onderdeel uit maakt van een groter geheel (stal en woning onder één kap zoals bijvoorbeeld bij langgevelboerderijen) dan wordt de gehele constructie waarmee de bedrijfswoning één geheel vormt als hoofdgebouw beschouwd. Afwijking van het maximum aantal van 10 personen of van de definitie van het hoofdgebouw is alleen mogelijk via een wijzigingsbevoegdheid met een zware onderbouwing. De verbetering van de ruimtelijke kwaliteit en het beheer vormen hierin belangrijke criteria. Hiermee dient voorkomen te worden dat er verspreid over het gehele buitengebied grote, slecht te beheren en controleren, concentraties van buitenlandse werknemers gaan ontstaan.

Bij vrijkomende agrarische bebouwing mogen geen bedrijfsmatige activiteiten gecombineerd worden met huisvesting.

Hergebruik van VAB's dient vergezeld te gaan van een kwaliteitsverbetering, bijvoorbeeld door landschappelijke verbetering en afname van het bouwvolume. Onder deze laatste voorwaarde is eveneens herbouw van (delen van) het complex mogelijk. Als gevolg van het beoogde hergebruik mogen geen belemmeringen ontstaan voor de omliggende functies. De betreffende bestemming dient gewijzigd te worden in een specifieke bestemming, bijvoorbeeld: 'Logiesgebouw buitenlandse werknemers'. Tot slot moeten er garanties bestaan voor een goed woonmilieu.

- Nieuwbouw van logiesgebouwen (zogenaamde agromotels).

Het fenomeen logiesgebouwen voor huisvesting van buitenlandse werknemers is een ontwikkeling waarmee recent nog geen relevante ervaring is opgedaan. Gezien de hoge investeringskosten is de verwachting dat deze voorzieningen niet in grote aantallen gerealiseerd zullen worden. Derhalve zullen de initiatieven voor een dergelijke voorziening in eerste instantie beperkt worden tot een maximum aantal van 5 in de vorm van pilots. Na een bedrijfsperiode van minimaal 1 jaar zal het functioneren van de voorzieningen geëvalueerd worden. Op basis van de opgedane kennis en ervaring zal het beleid voor dit onderdeel verder uitgewerkt worden.

Als voorzet om te komen tot een beoordeling gelden de volgende voorwaarden als uitgangspunt.

De complexen dienen nabij bestaande kernen gerealiseerd te worden en tevens aansluitend op een daartoe geschikte en berekende ontsluitingsstructuur. Er dienen vooraf duidelijke afspraken vastgelegd te worden over het beheer tussen de gemeente en de verhuurder.

De nieuwe functie mag geen belemmering vormen voor de omliggende functies en er dienen voldoende garanties te zijn voor een goed woonmilieu. Er dient sprake te zijn van gebruik door personen die elders hun hoofdverblijf hebben. Wanneer besloten wordt te stoppen met de logiesgebouwen zal op dat moment bekeken worden hoe er met de vrijkomende bebouwing omgegaan dient te worden. Met andere woorden: een mogelijke functiewijziging wordt getoetst aan het beleid en de situatie van de toekomst.

Naast nieuwbouw van agromotels is het in het kader van duurzaam ruimtegebruik ook mogelijk om een dergelijke functie in een bestaand gebouw te vestigen. Hiervoor gelden dezelfde voorwaarden als bij nieuwbouw. Een dergelijke ontwikkeling maakt

eveneens uit van de 5 pilot-projecten. De voorwaarde hierbij is dat er geen sprake is van uitbreiding van de bestaande bebouwing en dat er een kwaliteitswinst voor de omgeving op treedt.

2. Tijdelijke huisvesting ten behoeve van Agrarische werknemers (seizoensgebonden)

In het project 'Werk en huisvesting buitenlandse werknemers' hebben de zeven Noord-Limburgse gemeenten in 2002 en 2003 ervaring opgedaan met het huisvesten van buitenlandse werknemers op agrarische bedrijven vanwege seizoensarbeid. Dit heeft plaatsgevonden gedurende een bepaalde periode in het jaar, te weten het oogstseizoen. De huisvesting geschiedt in de vorm van woonunits op het agrarisch bedrijf en/of kampeermiddelen op (kleinschalige) campings. Bewust is gekozen voor woonunits en kampeermiddelen omdat deze buiten het oogstseizoen moeten worden verwijderd. Dit wordt als voorwaarde gesteld om permanente bewoning en blijvende ontsiering van het landschap tegen te gaan.

De huidige voorschriften van de bestemmingsplannen voor het buitengebied bieden geen mogelijkheden voor het plaatsen van woonunits bij agrarische bedrijven. In de nu geldende voorschriften wordt aangegeven dat binnen een bouwblok ten behoeve van bewoning alleen één bedrijfswoning is toegestaan.

Overleg met agrarische ondernemers heeft uitgewezen dat zij er onvoldoende in slagen om voor het huisvesten van hun buitenlandse seizoensmedewerkers voldoende adequate huisvesting te vinden. Woningen zijn niet te huren voor een beperkte periode en er zijn onvoldoende alternatieve mogelijkheden zoals logiesgebouwen. Met het gedurende een bepaalde periode in het jaar kunnen plaatsen van woonunits op het eigen erf kunnen zij hun eigen buitenlandse medewerkers goed huisvesten.

In 2002 en 2003 hebben agrarische ondernemers binnen met name de gemeenten Horst aan de Maas, Venray, Meerlo-Wanssum en Sevenum op deze wijze de huisvesting van hun buitenlandse werknemers geregeld. Als kader heeft daarbij het door de gemeenteraden van genoemde Noord-Limburgse gemeenten vastgestelde 'Beleidskader realisatie nieuwe huisvesting buitenlandse werknemers' gefungeerd. Er is gewerkt met specifieke beschikkingen op basis van het beleidskader. Parallel aan dit traject heeft het project 'LTO-seizoensarbeid 2002', verlengd in 2003, gefungeerd. In dit project wordt de inzet van buitenlandse werknemers zonder een EU-paspoort mogelijk gemaakt door middel van een tewerkstellingsvergunning indien er binnen de regio en zelfs binnen de EU geen geschikte arbeidskrachten voor seizoensarbeid kunnen worden gevonden.

Tijdens haar vergadering van 5 november 2003 heeft de PCGP aangegeven in te kunnen stemmen met het geformuleerde beleid voor tijdelijke huisvesting voor seizoensgebonden buitenlandse werknemers in de agrarische sector onder voorwaarden van landschappelijke inpassing.

- Woonunits op het eigen agrarisch bedrijf.

In de voorschriften wordt aangegeven dat alleen binnen een bouwblok bebouwing is toegestaan. Bewust is in de voorschriften gekozen voor de periode 15 maart tot 31 oktober. Hiermee wordt beoogd dat tijdelijk in de woningbehoefte kan worden voorzien ten behoeve van werknemers van het eigen bedrijf. Omdat het eenvoudigweg plaatsen van units op het erf van negatieve invloed kan zijn op de omgevingskwaliteit van het gebied wordt landschappelijke inpassing van de units als eis gesteld bij de plaatsing. Het opruimen van de units buiten de genoemde periode blijkt echter een zeer kostbare zaak. Vanuit de praktijk is daarom verzocht om de units ook buiten de periode 15 maart tot 31 oktober te mogen laten staan, onder de strikte voorwaarde dat er geen enkele vorm van bewoning mag plaats vinden. Voorkomen moet worden dat permanente woongelegenheden worden gecreëerd op het agrarische bedrijf en dat het landschap blijvend wordt ontsierd. Vanwege de eis tot landschappelijke inpassing hoeft dit laatste aspect niet tot problemen te leiden. Mochten er echter zwaarwegende redenen bestaan om binnen de periode van 31 oktober tot 15 maart wel ander gebruik toe te staan, dan bestaat er voor de gemeente de mogelijkheid om hier, mits voldoende beargumenteerd en gezien op mogelijke nadelige consequenties voor reguliere functies (b.v. verblijfsrecreatief gebruik), via vrijstelling aan mee te werken.

Aangezien binnen het bouwblok zonder meer bebouwing is toegestaan en er slechts sprake is van een tijdelijke woonsituatie zijn geen bepalingen opgenomen m.b.t. het niet mogen ontstaan van belemmeringen voor de omliggende functies, omdat hier sprake is van een verblijfscategorie die vergelijkbaar is met het kleinschalig kamperen. Ten gevolge daarvan is er geen relatie met de stankproblematiek.

In de voorschriften wordt vanuit beheersoogpunt maximaal 20 werknemers (komt overeen met 5 woonunits) per agrarisch bedrijf toegestaan voor de huisvesting van eigen medewerkers. Door het bebouwd oppervlak te maximeren op 120 m² wordt dit aantal hiermee tevens indirect gemaximeerd; binnen deze oppervlakte dienen ook de sanitaire voorzieningen te worden gerealiseerd indien deze niet binnen de agrarische bedrijfsbebouwing aanwezig zijn. De voorschriften laten overigens onverlet dat de betreffende gebouwen dienen te voldoen aan de bepalingen op basis van andere regelingen zoals de Woningwet, het bouwbesluit en de bouwverordening.

- Woonruimte binnen het eigen agrarisch bedrijf voor tijdelijk gebruik.

Gaandeweg is gebleken dat het opruimen en stallen van de units tussen 31 oktober en 15 maart tijdrovend en kostbaar kan zijn. Vanuit de praktijk is daarom geopperd om, indien daartoe mogelijkheden bestaan, een deel van de agrarische bebouwing geschikt te maken voor bewoning door buitenlandse seizoenarbeiders welke werkzaam zijn op het eigen bedrijf. Hiermee vervalt de mogelijkheid om daarnaast ook nog eens units op het erf te plaatsen. Naast een kostenbesparing voor het agrarisch bedrijf levert het een verbetering op voor de landschappelijke uitstraling naar de omgeving. De agrariër zal met de gemeente afspraken maken over de periode waarin deze woonruimtes gebruikt mogen worden door buitenlandse werknemers van het eigen bedrijf. Via vrijstelling is het mogelijk om na het aantonen van de noodzaak ook voor de tussenliggende periode huisvesting mogelijk te maken. Wanneer de noodzaak voor huisvesting van buitenlandse seizoenarbeiders voor het eigen bedrijf niet meer van toepassing is, dient de bebouwing weer in oorspronkelijke staat terug gebracht te worden. Vanuit beheersoogpunt worden maximaal 20 werknemers per bedrijf toegestaan voor de huisvesting van eigen medewerkers.

Voor deze regeling geldt één uitzonderingssituatie: Indien de in pandige huisvesting van de agrariër over het merendeel van het jaar toereikend is, maar in een (piek)periode van maximaal 3 maanden niet, dan bestaat de mogelijkheid om extra units bij te plaatsen voor maximaal 3 maanden. Deze units zullen landschappelijk ingepast moeten worden en zullen na de periode van 3 maanden verwijderd moeten worden.

- Woonunits/stacaravans op campings.

In het kader van de beheersbaarheid wordt de plaatsing van woonunits ten behoeve van de huisvesting van buitenlandse seizoenarbeiders gemaximeerd tot de volgende aantallen:

- Bij kleinschalige campings maximaal 15 eenheden oftewel maximaal 60 personen.
- Bij campings met vergunning maximaal 30 eenheden oftewel maximaal 120 personen

- Afschaffing regeling tijdelijke huisvesting ten behoeve van buitenlandse werknemers.

Op het moment dat de structurele huisvesting gestalte heeft gekregen zal er in het najaar van 2007 een evaluatie plaats vinden over de effecten van het nieuwe beleid. Afhankelijk daarvan zal tevens bekeken worden of de tijdelijke huisvestingsmaatregelen ten behoeve van buitenlandse werknemers overbodig zijn of juist niet.

Door een eventuele afschaffing van de tijdelijke huisvestingsmogelijkheden wordt voorkomen dat er een moeilijke beheersbare verspreiding van buitenlandse werknemers over het gehele buitengebied ontstaat. Daarnaast bestaat met betrekking tot de structurele huisvesting kostentechnisch eerder de mogelijkheid om zowel sociale als beheeraspecten in structurele vorm op te zetten dan wel uit te breiden.

Deze beleidsnotitie treedt in werking per 25 februari 2005.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
mr. B.J.M. baron van Voorst tot Voorst, voorzitter

drs. W.L.J. Weijnen, secretaris

Uitgegeven, 24 februari 2005
De Secretaris,

drs. W.L.J. Weijnen